

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀKTRIS REIZESNEDEĻA
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 10
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 148 (1884)

Svētdien, 1966. g. 16. decembrī

12. gads

Tādus uzdevumus lauksaimniecībā izvirzīja komunisti

Šīs dienas notikušajā partijas Kuldīgas rajona pārskata un vēlēšanu sapulcē komunisti atzīmēja, ka pārskata periodā kolchozos gūti zināmi panākumi kā saimnieciskā, tā kultūras darbā. Šie sasniegumi gūti, uzlabojot partijas organizatorisko darbu, prasot mobilizējot lauku darbaudis raženam darbam. Panākumi pirmkārt gūti tur, kur komunisti visus svarīgākos kolchoza dzīves jautājumus apspriež partijas sapulcēs un tālīt pēc lēmumu pieņemšanas seko organizatoriskais darbs to izpildei. Tā strādā partijas pirmorganizācija kolchoza „Uzvara”. Un, lūk, rezultāti neizpaliek. Kolchoza izaudzēja un nelabvēlīgajos laika apstākļos novāca visu bagātu ražu.

Bet tajā pašā laikā partijas sapulcē atklājās daudzi trūkumi partijas darbā. Vairāki komunisti debātes runāja par to, ka partijas sapulču lēmumi daudzreiz bijuši nekonkrēti, palikuši neizpildīti, un rezultāti nav iecerēto panākumu ne lopkopībā, ne lauksaimniecībā. Piemēram, neapmierinoši liellopu teaudzēšana notiek kolchozos „Aktivists”, „Kopdarbība”, „Socialisma ceļš”, pie tam lopu produktivitāte zema. Šajos kolchozos ir partijas pirmorganizācijas. Trūkumi lopkopībā liecina, ka partijas organizācijas nepietiekami rūpējušās par lopkopību. Redzams, ka par lopkopību partijas sapulcēs pieņemtie lēmumi nav izpildīti vai vispār nav pieņemti.

Maz rūpjas un sulīgas lopbarības ir kolchozos „Brīvais ceļš”, Ždanova vārdā nosauktajā, Staļina vārdā nosauktajā. Ja ar komunistu ierosmi sāka salmu sautēšanu Ždanova vārdā nosauktajā kolchozā, tad Staļina vārdā nosauktajā un kolchozā „Brīvais ceļš” partijas pirmorganizācijas tāpat arī valdes vēl tikai spriedelē par lopbarības iepriekš sagatavošanu.

Partijas sapulcē savā lēmumā prasa koncentrēt visu rajona darbaudžu spēkus PSKP XX kongresa lēmumu realizēšanai, straujāk palielināt lopu skaitu un reizē kāpināt lopu produktivitāti. Jau nākamajā gadā uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes jābūt ne mazāk kā 9,5 slaucamām govīm un piena izslaukumiem jāpalielinās par 40 centneriem uz 100 ha. Tas ir liels uzdevums, un partijas pirmorganizācijām par tā izpildi jārūpējas jau šodien. Un te viens no galvenajiem pasākumiem, kas jāveic nekavējoties, ir rūpjas lopbarības sautēšana. Ikvienā kolchozā jārada labvēlīgi apstākļi lopu ziemošanai. Nepieciešams ik mēnesi ziemas laikā un vasarā reizi ceturksni MTS padomes sēdēs apspriest fermu darba rezultātus. Sēdēs jāpiedalās kolchozu priekšsēdētājiem, kompleksu brigāžu brigadieriem un fermu darbiniekiem. Tāpat, lai vairotu lopkopju atbildību un leņķesētību, jāorganizē lopkopju sanāksmes, labāko lopkopju apbalvošana un premiācija.

Partijas sapulcē savā lēmumā ierakstījis ļoti svarīgu un neatliekamu prasību par kultivēto ganību teriķošanu katrā kolchozā ar aprēķinu — 0,5 ha uz vienu liellopu. Lai atrisinātu kultivēto ganību iekārtošanu, jāpabeidz zālāju seklinieku kuļšana līdz 1. janvārim. Iztrūkstošās zālāju sēklas jāiepērk apkārtnējo rajonu kolchozos. Jau tagad kolchozu valdēm, partijas organizācijām jābūt skaidrība, kurās platībās teriķos kultivētas ganības, jāveic šīs platības nepieciešamie sagatavošanas darbi.

Otrs tuvakais uzdevums, kas jāatrisina rajona kolchozos, ir mēslojuma sagādāšana pietiekamā daudzumā. Tas nozīmē, ka kolchozu valdēm, partijas organizācijām, jau tagad jāgādā par traktoru ragaļu sagatavošanu, jārūpējas, lai sāktu teriķot kūsmeslu uzkrāšanās tvertnes, ko daudzos rajona kolchozos nedara. Lūk, partijas organizācijas šeit nedrīkst būt vienaldzīgas. Lai sekmīgi izpildītu partijas rajona organizācijas pārskata un vēlēšanu sapulcē izvirzītos uzdevumus lauksaimniecībā, katrā partijas pirmorganizācijā kolchozā jāapspriež veicamie uzdevumi, jāparedz konkrēti pasākumi un to izpildei jāmobilizē viss kolchoznieku kolektīvs.

PIRMINDAS ĻAUDIS

Laukkope Vilhelmine Skripija

Par kolchoza „Uzvara” laukkopju darbu šogad var daudz ko laba stāstīt. Viņi pirmie rajonā apsēja un novāca tīrumus. Nokopti visi kartupeļu un cukurbiešu lauki, taču darbu netrūkst arī šodien. Lūk, vienu no čaklākām laukkopēm Vilhelmini Skripiju mēs sastapām pie kuļmašīnas. Viņa ar dakšu rokās palīdz salmu gubotājiem. Daudz laba par laukropi Vilhelmini Skripiju stāsta kolchoza priekšsēdētājs b. Muižnieks un pārējie arteļa biedri. Līdz 1. decembrim centīgā laukkope jau izpelnījusi turpat 300 izstrādes dienas.

Pavasārī Vilhelminei Skripijai kolchoza valde uzticēja cukurbiešu audzēšanas posma vadību. Ražas novākšanas laikā viņa bija viena no labākām kūlīšu sējējām un prata posma laukos izaudzēt labu cukurbiešu ražu, kuru savlaicīgi arī novāca. Pati posminiece pastāsta, ka apkopti cukurbietes nemaz nebija tik viegli, jo kolchozā darbu daudz, bet darba roku vēl joprojām pamaz. Atklāti runājot, jāsaka, ka viss biedres Skripijas posms vasarā vēl krietni pēc saules rīeta ar kapjiem rokās strādāja cukurbiešu laukā, lūk, tādēļ arī panākumi neizpalika.

Drīz kolchozā būs pabeigta kuļšana, bet b. Skripijai par atpūtu nav ko domāt.

Nākamajā gadā viņa apņēmusies izaudzēt vēl bagātākas cukurbiešu ražas, un tādēļ jau tagad viņa nolēmusi uzsākt mēslojuma izvešanu.

Gari ir rudens vakari, bet vakaros Vilhelmini velti mājās meklēt. Viņa ir viena no aktivākām pašdarbniecēm, un jauniešstudējamā Blaumaņa lugā „Trīnes grēki” tai uzticēta galvenā — Trīnes loma. Tieši tādēļ viņu turpat ik vakarus var sastapt ciema tautas namā kārtējā teātra mēģinājumā.

A. Sūnīšs

Jauna moderna graudu kalte

Lauksaimniecības arteli „Uzvara” diendienā labību kuļ ar divām MTS kuļmašīnām. Visus graudaugus jau izkūlušī ceturtais laukkopības brigades kolchoznieki, bet dažas dienas ko kult palicis otrās brigades laukkopjiem. Pavi-

sam graudaugi nokulti no 430 hektariem.

Kolchozs iegādājies jaunu modernu graudu kalti. To vada viens cilvēks. Tieši no kuļmašīnas graudus nogādā uz kalti, kur graudus tīra no kaltē. Dienā nokaltē no 3—5 tonnām graudu. I. Ozola

Gatavojas saimniecības gada noslēgumam

Ždanova vārdā nosauktajā kolchozā notika valdes sēde, kurā apstiprināja inventarizācijas komisiju. Starp komisijas locekļiem sadalīti uzdevumi, kas veicami, izdarot inventarizāciju. Inventarizāciju uzsāks jau tuvākajās dienās.

Pašreiz brigādēs sakārto un

saved šķūņos un nojumēs lauksaimniecības mašīnas un darba rīkus.

Kuļšanas darbi tuvojas no beigumam. Līdz 20. decembrim būs izkulta visa labība.

Arī kolchoza kantori darbs rit spraigi, jo jāsakārto grāmatvedības dokumenti.

A. Ventīšs

PĀRSKATS

par piena izslaukumiem no
1 govs rajona kolchozos
laikā no 1956. g. 1. X līdz
1956. g. 10. XII

Kolchozs	Izslaukts no 1 govs kg	Izslaukta no 1 govs diennā dec. (kg)
„Imanta”	310	3,4
„Komunars”	283	3,0
„Latvijas strēlnieks”	279	2,6
„Uzvara”	271	2,9
„Traktorists”	264	2,2
„Cīņa”	261	2,0
„Graudis”	259	3,3
Raiņa v. n.	243	2,6
Mīčurina v. n.	240	2,9
Lisakov. n.	227	2,4
Staļina v. n.	225	1,8
„Sarkanā zvaigzne”	223	1,8
Kārļa Marksa v. n.	217	1,9
Molotova v. n.	192	2,2
„Socialisma ceļš”	190	1,4
„Padomju Latvija”	186	1,4
„Sarkanais karogs”	179	1,71
„Brīvība”	176	1,5
Leņina v. n.	176	1,1
„Brīvais ceļš”	173	1,3
„Uzvaras karogs”	171	1,9
„Proletarietis”	171	0,7
„Bolsēviki”	170	1,2
„Jaunā gvarde”	161	1,5
„Kopdarbība”	148	1,7
Ždanova v. n.	139	1,3
„Aktivists”	139	0,8
„Abava”	128	0,5

Lopkopības gada divos mēnešos piena ieguvē pirmajā vietā rajonā izvirzījies lauksaimniecības artelis „Imanta”, atstājot aiz sevis „Latvijas strēlnieku”. Šajā kolchozā ir arī vislielākais izslaukumu pieaugums, salīdzinot ar pagājušā gada oktobri un novembri — 59 kg vidēji no govs. Izslaukumi, salīdzinot ar pagājušo gadu, palielinājušies Raiņa vārdā nosauktajā kolchozā. Šeit panākumus nosaka tas, ka no organizēta regulāra šķiedeņa piegāde. Kolchozā ik dienas lopiem izbaro 7 tonnas šķiedeņa. Izslaukumi palielinājušies kolchozos „Brīvība”, Staļina vārdā nosauktajā un „Uzvara”.

Taču ne visos kolchozos izmanto iespējas papildināt lopbarību ar šķiedeni. Izslaukumi samazinājas kolchozā „Sarkanā zvaigzne”, bet šķiedeni nepieņem. Ista kārtības šajā kolchozā nav arī rūpjas lopbarības uzskaitē, uzglabāšanā un izsniegšanā.

Tas pats jāsaka par lauksaimniecības arteli „Cīņa”, kur izslaukumi, salīdzinot ar pagājušā gada diviem mēnešiem, samazinājušies par 40 litriem no govs.

Nepieļaujami zemi izslaukumi ir kolchozos „Brīvais ceļš”, Leņina vārdā nosauktajā, „Jaunā gvarde” un vairākos citos.

Šo kolchozu valdēm nekavējoties jāpadomā par izslaukumu celšanu, jāgatavo salmi pirms izbārošanas, jāpieņem šķiedenis, jāveic citi pasākumi.

PSRS AUGSTĀKĀS PADOMES PREZIDIJA DEKRETS

Par pusaudžu darba aizsardzības pastiprināšanu

Lai tālāk pastiprinātu pusaudžu darba aizsardzību, PSRS Augstākās Padomes Prezidijs nolēma:

1. Aizliegt pieņemt darbā personas, kas jaunākas par sešpadsmit gadiem.

Izņēmumu gadījumos, saziņā ar arodbiedrību komitejām — fabriku, rūpniecību vai vietējām komitejām, var pieņemt darbā personas, kas sasniegušas 15 gadus.

Savienoto republiku Augstāko Padomju Prezidijiem izdarīt attiecīgus grozījumus darba likumu kodeksos.

2. Daļēji grozot PSRS Augstākās Padomes Prezidijs 1955. gada 15. augusta Dekretu „Par atvaļinājumiem un darba apstākļiem pusaudžiem”, izteikt šā Dekreta 1. pantu šādā redakcijā:

„Noteikt mācekļiem, kas mācās individuāli un brigādēs vecumā no 15. līdz 16. gadiem, apmācības laikā un strādniekiem un kalpotājiem vecumā no 15. līdz 16. gadiem — 4 stundu darba dienu”.

PSRS Augstākās Padomes Prezidijs Priekšsēdētājs
K. VOROŠILOVS

PSRS Augstākās Padomes Prezidijs Sekretārs
A. GORKINS

Maskavā, Kremī,
1956. g. 13. decembrī.

Izraksts no Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs Dekreta par apbalvošanu ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs Goda Rakstu

Par aktīvu darbu racionalizācijas un izgudrojumu nozarē apbalvot strādniekus un inženier tehniskos darbiniekus ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs Goda rakstu:

Kārlis Puciriusu — finieru rūpniecības „Vulkans” atslēdznieku.
Voldemaru Valvadu — Kuldīgas MTS brigadieru.

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs Priekšsēdētājs
K. Ozoliņš

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs Sekretārs
K. Galis

Rīgā,
1956. gada 13. decembrī

SPECIALISTA PADOMS

Salmu sagatavošana izbarošanai

Iestājusies ziema — visatbildīgākais darba periods lopkopībā, kas levojami ietekmēs arī lopu produktivitāti nākamajā vasarā.

Daudzos kolchozos šogad salmi sastāda apmēram pusi no rupjās lopbarības. Tie var būt vērtīga lopbarība. Piemēram, kviešu salmu sausna satur gandrīz tikpat daudz kaloriju kā kviešu kliju sausna. Tomēr neapstrādāti salmi nav garšīgi, ir cieti un satur daudz grūti sagremojamas koksnes. Lopi salmus ēd ne labprāt, tie slikti izmantojas un levojami enerģijas daudzums, ko lopi iegūst no apēstajiem salmiem, jāpārtērē to sakojšanai un sagremošanai. Tāpēc, lai palielinātu un uzlabotu salmu izmantojamību, tie pirms izēdināšanas jāpagatavo.

Tālāk apstrādāšanai salmi vispirms jāsgriež, lloplem un atstāt 3—5 cm garumā un zirgliem 2—3 cm garumā. Sīkāk sasmalcinātus salmus lopi slikti sakojā un tie var radīt govīm atgremošanas traucējumus un zirgliem kolikas.

Salmu griezumus ieteicams zirgliem dot kopā ar auzām, jo tad tos labāk sakojā un labāk izmanto.

Labas kvalitātes vasarāja salmus var izēdināt bez iepriekšējas apstrādāšanas, tomēr ieteicams arī tos sagriezt, lai lopi labāk ēstu un mazāk izsvaidītu, tādējādi radot ap 20 procentu ietaupījumu.

Ziemāju salmi un sliktas kvalitātes vasarāja salmi un slens pēc sagriešanas noteikti jāapstrādā tālāk. Visvienkāršākie salmu apstrādāšanas paņēmieni ir plaucēšana ar verdošu ūdeni un sutināšana ar tvaiku. Plaucēšanas un sevišķi sutināšanas rezultātā iznīcina kaitīgās pelējuma sēnītes un samazinās to izsauktais salmu indīgums.

Plaucēšana ar verdošu ūdeni

Plaucēšanu ar verdošu ūdeni izdara necauraldīgas koka kastēs, mucās vai cita materiāla traukos. Sagrieztos salmus nokļāj 25—30 cm blēzās kārtās, katru kārtu applaucē ar verdošu ūdeni, uzlejot uz 10 kg salmu 1 spaini ūdens un noblīvē. Trauku noslēdz ar ciešu vāku, kas precīzi leiet traukā, uzliek slogu un noslēdz ar salmu pinumiem. Griezumai pēc 8 līdz 10 stundām silti izēdināmi loplem.

Pieliekot pirms plaucēšanas 5—10 procentus laba sasmalcināta slena un 4—5 procentus lopbarības miltu, griezumai iegūst lesalotās barības smaržu.

Sutināšana ar tvaiku

Sutināšanai izmanto speciālu barības sutinātāju, tvaika ražotāju katlu, lokomobilu un dažādu pašizgatavoto ierīču ražoto tvaiku. Cieši noslēdzamā katlā ievada tvaika sadales cauruli ar caurumiem, kurai vienmērīgi jāsadala tvaiks visā salmu masā. Lai to veicinātu, virs kastes dibenā novietotās tvaika caurules uzliek koka režģi. Kastes dibenā jāizurbj caurums kondensācijas ūdens notecēšanai un tvaika noplūdei.

Kastē ielaida samitrinātus salmu griezumus. Sutināšana ilgst apmēram 1—2 stundas. Pēc 5—8 stundām siltus griezumus izēdina.

Plaucēšanas un sutināšanas rezultātā salmi kļūst mīksti, bet nepaliekas sagremojamība. To var panākt, apstrādājot tos ķīmiski. Ieteicamākā ķīmiskās apstrādāšanas metode ir profesora, lauksaimniecības zinātņu doktora Kornščiķova izstrādātā salmu kalpošanas metode ar mazām kalju

Kā katru trešdienu, tā arī šoreiz Kuldīgas MRS sarkanajā stūrīti jau tūlīt pēc pulksten sešiem vakarā ierodas laudis. Tie ir deju kolektīva dalībnieki, kas atnākuši uz kārtējo mēģinājumu.

Visčaklākie dejotāji bb. Zikmane, Rūse un Klāsons kā arvien ieradusies paši pirmie. Ar nelielu nokavēšanos ierodas arī pārējie, un mēģinājums sākas. Kolektīva vadītāja b. Jevlampjeva paziņo, ka nodarbības sāks ar jaunas dejas „Igaņu polkas” iestudēšanu. Seko īsa dejas soļa apmācība, un drīz muzikas pavadījumā visi griežas dejas ritmā. Un, lūk, dejotāji apgūst jaunās dejas tehniku. Nodarbības dejotājiem paiet savas pusotras stundas, un pirmie panākumi ir redzami. Vislabāk, kā jau parasts, veicas Imantam Klāsonam. Šis puisis pašdarbnieku kolektīva rindās ir otro gadu un ir viens no labākajiem dejotājiem.

Kad jaunā deja visumā apgūta, jaunieši mazliet atpūšas un tad turpina atkārtot jau agrāk iestudētās latviešu un citu tautu dejas, kā „Sešdanci”, „Sudmalīņas”, „Tuljaku”, „Jauniešu deju” un citas.

Kad pašdarbnieki devās mājup, bija jau krietni vēls. Dejotāji nav vienīgi no pašdarbniekiem, kas redzami sarkanajā stūrīti. Lūk, jau nākamās dienas vakarā šeit pulcējās

PIE KULDĪGAS MRS PAŠDARBNIEKIEM

dziesmu skandinātāji. Viņu pulks ir krietni lielāks — vairāk nekā 30 cilvēku. Klausoties viņu dziesmās, var spriest, ka tās ir teicami iestudētas un guvušas zināmu slīpējumu. Dažreiz tās minētā kolektīva iestudējumā ir dzirdētas arī rajona kultūras namā, kur koris izpelnījies nedalītu klausītāju piekrišanu.

Pašreiz tapšanas stadijā ir arī vīru dziesmu ansamblis, taču par tā panākumiem vēl grūti spriest. Jāgaida pirmais koncerts.

Vēl gribas atzīmēt arī dramatiskā kolektīva pašdarbniekus. Viņi mēģinājumiem nepulcējas sarkanajā stūrīti, bet savā darba vietā — Edoles meža izstrādāšanas punktā. Kolektīvs b. Gabaliņas vadībā nesen iestudēja viencēlienu „Biedrs

telefons”. Viņi to izrādīja meža strādniekiem un šefības — Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā. Pašreiz dramatiskais kolektīvs iestudē komediju, kuras pirmizrāde paredzēta mēneša beigās.

Noskatoties dejas un noklausoties dziesmas, tomēr gribētos izteikt arī dažas kritiskas piezīmes. Kā vairākas dejas, tā dziesmas ir sen redzētas un dzirdētas. Gribētos turpmāk, lai MRS pašdarbnieki, kuriem ir neapšaubāmas dotības, lielāku vērību veltītu sava repertuāra papildināšanai ar jaunām dejām un dziesmām. Tāpat būtu vēlams, lai Kuldīgas MRS pašdarbības kolektīvs sniegtu vairāk koncertu meža strādniekiem, mūsu rajona lauku un pilsētas iedzīvotājiem.

A. Sudrabs

MUMS RAKSTA

Kad rajona sakaru kantoris pabeigs iesākto?

Mēs, lauksaimniecības arteļa „Kopdarbība” kolchoznieki, nevaram sagaidīt, kad beidzot rajona sakaru kantoris pabeigs mūsu sētu radioficēšanu, ko iesāka jau 1954. gadā. Kolchoza valde arī šajā gadā iesniedza lūgumu sakaru kantorim pabeigt iesākto darbu, ir sagādāti vajadzīgie stabi, sastādīts kolchoza radioficēšanas projekts, bet sakaru kantora vadība tālāk par solījumiem nav tikusi.

Gads tuvojas nobeigumam, un kolchozs vairs nevarēs izlietot līdzekļus, kas šogad paredzēti šim pasākumam. Tāpēc sakaru kantora vadībai pēdējais laiks pasteigties ar solījuma izpildīšanu.

Kolchoznieki

PA LAIKRAKSTĀ IEVIETOTO MATERIĀLU PĒDĀM

„Tā nerikoja īsts saimnieks”

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta šā gada 25. novembra numurā bija ievietots kritiskais raksts par to, ka Staļina vārdā nosauktajā kolchozā inventārs atstāts zem klajas debess.

Saņemta atbilde, ka kritika apspriesta valdes sēdē, un brigadierim uzdots triju dienu laikā inventāru savākt.

Salmu griezumus uz koka grīdas vairākas reizes aplaista ar svaigu pienu, lai tie pilnīgāk piesātinātos. 100 kg sausu griezumumu piesātināšanai jāpārtērē apmēram 20 spaiņu kalķu piena. Pēc 3 līdz 4 stundām uz grīdas novietotos griezumus cieši noblīvē un vēlreiz pārlej ar notecējušo kalķu pienu. Tad pēc 24 stundām tos bez noskalšanas izēdina loplem. Šādi sagatavota barība jāizēdina ne vēlāk kā divu dienu laikā pēc tās sagatavošanas — govīm līdz 20 kg, jaunlopiem 12—15 kg un aitām 2—3 kg lielās diennakts devās.

Ja ir divas koka grīdas, tad kalpošanas process var notikt nepārtraukti un katru dienu lopi var saņemt svaigi kalķotus salmus. Ar šādu paņēmieni ieteicams apstrādāt arī zemas kvalitātes slenu.

Salmu apstrādāšana ar pelnu sārmu

Daudzi Jaroslavas, Kaļiņinas un Leningradas apgabalu kolchozi salmu griezumus un pelavas apstrādā ar vienkāršu koka pelnu sārmu. Tā apstrādāti salmi kļūst mīksti, tiem ir patikama smarža, paaugstinās to sagremojamība un barības vērtība.

Sārma pagatavo no parastajiem krāsniem pelniem (labāk lapu koku), kurus izsijā caur smalku sietu, lai atdalītu piemaisījumus. 100 kg griezuma apstrādei jāņem 0,5 kg pelnu un apmēram 0,6 kg sāls (ja salmi nav iepriekš sāļoti), ko izšķīdina 100 litros ūdens un uzvāra. Šķīdums vārot jāmaisa, lai pelni nenogulsnes.

Griezumus ieliek blīvā kastē, izjaucot aplej ar šķīdumu un kastī nosedz ar vāku, vai salmu pīteļiem. Pēc 5 līdz 6 stundu sutināšanas griezumus siltus izēdina loplem.

E. Vincovskis,
zootehniķis

Kuldīgas limonades cechā

Grūti nāktos atrast tādu cilvēku, kurš nebūtu garšojis tik plaši izplatīto un pazīstamo atspirdzinošo dzērienu — limonadi. Sevišķi liels pieprasījums pēc tās vasaras karstajās dienās. Taču pavisam maz būs tādu, kuri pilnīgi zinātu kā limonadi gatavo, cik garu ceļu tā „nostaigā” līdz nokļūst pie patērētājiem.

Vispirms nosver vajadzīgo cukura daudzumu un atsevišķā katlā savāra tā saukto cukura sirupu. Pēc tam piejauca vai augļu sulu un pirmā izejviela limonades ražošanai gatava. Iegūtais sirups dod limonadei krāsu un garšu.

Daudz garāku ceļu „izstaigā” ūdens. Ar sūkni to iepilda atsevišķā baseinā un izfiltrē. Tad filtrētais ūdens nokļūst satilatorā, jeb sajaukšanas aparātā, kur to zem 2—4 atmosfēru spiediena sakauļ ar ogļskābo gāzi. Šī „sakulšana” ir gandrīz vai nozīmīgākā darbība. Kuldīdznieki vēl ļoti labi atceras vilšanos, kādu nācās piedzīvot pagājušajā vasarā ar Rūpkombināta ražoto limonadi. Un visu nelaimju cēlonis bija nederīgais sajaukšanas aparāts, kuru vajadzēja nomainīt.

No satilatora gāzēto ūdeni iepilda pudelēs, kurās jau iepriekš ieliets 50—100 g sirups. Pēc tam atliek vēl vieni specialie ierīcē pudeles aizkorķēt un ... var droši likt kastēs.

Taču tas vēl nav viss darbs limonades cechā. Arī tukšās pudeles prasa rūpīgu izmazgāšanu karstā un aukstā ūdenī. To izdara lielos kublos. Katrai piepildītai pudelei jāuzlīmē sava etiķete.

Pēdējā laikā Kuldīgas patērētāju biedrības limonades cechā ražotā limonade ieguvusi labu un atzinīgu novērtējumu. Tiesām, tās garša nevainojama un te lieli nopelni limonades meistaram Fricim Raitumam. Neskatoties uz to, ka viņš strādā tikai viens pats, visus darbus viņš veic nevainojami un dienā piepilda 500—600 pudeles limonades.

—Vasarā ar tādu daudzumu, protams, nevarēsim iztikt, — saka b. Raitums. —Tad cechā strādās vismaz 4 cilvēki un dienā dos līdz 2000 pudeļu atspirdzinošā dzēriena.

Arī limonades cechā ir savi nākotnes nodomi. Paredz iekārtot otru pudeļu pildītāju. Domāts arī par sirupa automatisku iepildīšanu pudelēs un modernāku satilatoru. Nākotnē cechā gatavos arī nepieciešamo augļu un ogu sulu.

Grūtais solis pārvarēts — atgūta patērētāju atzinība, un tas ir galvenais, par ko jārunā arī turpmāk.

R. Līdumnieks

Uzlabot padomju darbu

Lai vietējās Darbaļaužu deputātu padomes izpildītu savus uzdevumus rajona lauksaimniecības un kultūras dzīves celtniecībā, nepieciešama plaša darbaļaužu masu aktīva līdzdalība. Taču šeit tiek pieļauti nopietni trūkumi.

Kuldīgas pilsētas Darbaļaužu deputātu padome visā pastāvēšanas laikā ne reizi nav izskatījusi jautājumu par darba ražīguma celšanu, drošības tehniku, strādnieku dzīves un darba apstākļu uzlabošanu pilsētas rūpniecības uzņēmumos. Rajona izpildu komiteja un pilsētas izpildu komiteja katru dienu saņem lielu skaitu dažādu sūdzību gan par dzīvokļu remontu, gan netīrību pilsētā. Tomēr pilsētas izpildu komiteja nav padomājusī par to, lai šos jautājumus izskatītu sesijās vai sēdēs ar plašu deputātu aktīvu piedalīšanos. Vēl vairāk. Pilsētas izpildu komitejas darbinieki pieļauj nelikumības dzīvokļu piešķiršanā un apmaiņā. Tāpēc rajona izpildu komiteja izteica rājienu pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētāja vietniekam b. Resnim un ieteica kārtējā padomes sesijā atbrīvot no darbu izpildu komitejas sekretari b. Višņakovu.

Sestajā piecgadē lieli uzdevumi veicami mūsu rajona kolchoziem. Ievērojami jāpalielina gaļas, piena, kartupeļu, dārzeņu un citu produktu ražošana. Meliorācijas darbi jāveic 4,3 reizes lielākos apmēros kā līdz šim. Lielus uzdevumus tas izvirza ciemu padomēm, kam aktīvi jāpiedalās šo pasākumu izpildē, iesaistot darbā visplašākās darbaļaužu

masas. Ciemu padomes ne vienmēr velta vajadzīgo uzmanību šo jautājumu risināšanā, par ko liecina saimniecības gada rezultāti.

Daudzas ciemu padomes (Viestura, Kursas, Kurmales) ne sesijās, ne sēdēs nav izskatījušas tik svarīgus jautājumus, kā arteja Statutu ievērošanu, ciema iedzīvotāju sadzīves apstākļu uzlabošanu. Maz izskatīti jautājumi, kas saistīti ar izglītības, veselības aizsardzības, kultūras darbu. Tas liecina, ka šīs ciemu padomes vāji veic uzdevumus saimnieciskās un kultūras dzīves celtniecībā. Viestura ciema padome, tās izpildu komiteja nav ne reizi izskatījusi jautājumu par kultūras darbu ciemā. Rezultātā kultūras darbs atstāts pilnīgi pašplūsmā.

Plašāki celtniecības darbi noris padomju saimniecībā „Vārme”. Ciema padome par to norisi vispār neinteresējas. Nepietiekamu vēribu dažas ciemu padomju izpildu komitejas veltī sesiju sasaukšanai. Tajās izskatāmo jautājumu sagatavošanā nepiedalās pastāvīgās komisijas, deputātus savlaicīgi neinformē par dienas kārtību. Līdz ar to sesijas ir formālas un nekādus panākumus nedod. Tas sakāms par Abavas, Kursas un Viestura ciemu padomēm. Ieteicama ir Rumbas ciema padomes izpildu komitejas darba pieredze, kas praktizēja sesiju sasaukšanu kolchozos pirms kolchoznieku pilnsapulcēm, tādā kārtā sesijas darbā var piedalīties plašākas masas un pieņemtie lēmumi atspoguļo vēlētajū ierosinājumus.

Vairākas ciemu padomju izpildu komitejas nekontrolē pieņemto lēmumu izpildi. Šis pēctūlības ir pats svarīgākais posms ciemu padomju darbā. Kā to veikt?

Noteikti uzdevumi dodami katram ciemu padomes deputatam un izpildu komitejas loceklim. To līdz šim dara tikai Kabiles un Rumbas ciemu padomju izpildu komitejas. Lēmumu izpildes kontrolē noteikti jāiesaista pastāvīgās komisijas, taču to vairākas ciemu padomes nedara.

Nopietni jādomā par pastāvīgo komisiju darbu uzlabošanu. Analizējot līdzšinējo ciemu padomju darbu, redzams, ka šīm komisijām bijusi maza loma saimnieciskā un kultūras dzīves celtniecībā laukos. Tas izskaidrojams ar to, ka tās daudzās ciemu padomēs faktiski nedarbojas. Pieļautas arī nelikumības pastāvīgo komisiju vēlēšanās. Par Rumbas ciema padomes pastāvīgās kultūras — izglītības komisijas priekšsēdētāju ievēlēts b. Baufals, kas reizē ir arī izpildu komitejas loceklis.

Lieli trūkumi aizvadītajā gadā bijuši socialistiskās sacensības organizēšanā un vadīšanā. Vairākas ciemu padomes (Viestura, Kursas, Imantas) socialistiskajā sacensībā ieslēdzās formāli, saistības palika neizpildītas.

Tikai izlabojot esošos trūkumus, ciema padomes godam veiks savus uzdevumus, attaisnos to lielu uzticību, ko tām dāvā visplašākās kolchozu darbaļaužu masas.

F. Jaunbelzējs,
rajona izpildu komitejas sekretars

Sporta sacensības 1957. gadā

Latvijas PSR Ministru Padomes Fiziskās kultūras un sporta komiteja sastādījusi republikas sporta kalendāru 1957. gadam. Vis svarīgākais notikums Latvijas fizikultūriešu dzīvē būs Baltijas republiku vasaras spartakiade, kurā piedalīsies arī Baltkrievijas pārstāvji. Sacensības notiks Lietuvā—Viņņā, Kauņā un Trakos. 19 sporta disciplinās piedalīsies 1600 spēcīgāko fizikultūriešu.

Janvārī Rīgā notiks Vissavienības A klases basketbola komandu spēles jauniešiem; martā izcīnīs PSRS meistartību ledus jahtu burāšanā; maijā sacentīsies Baltijas republiku vieglatleti. Vasarā paredzētas Vissavienības airēšanas sacīkstes jauniešiem. Notiks arī Vissavienības skolēnu spartakiade un PSRS meistartības izcīņa ūdens motosportā.

Liels notikums sportistiem būs Latvijas PSR spartakiade, kuras programā ietilps 20 sporta disciplinās, kā arī republikas skolēnu un speciālo vidusskolu audzēkņu spartakiade. Pirmo reizi notiks Latvijas augstāko mācību iestāžu studentu spartakiade deviņās sporta disciplinās.

Valmierā septembrī paredzēta lauku jaunatnes spartakiade. Tajā būs pārstāvētas sešas sporta disciplinās — smagā un vieglatletika, futbols, volejbols, ritenbraukšana un peldēšana. Notiks kompleksas sacensības starp Liepājas un Daugavpils sportistiem. Paredzēts rīkot vairāk sacensību starp republikas sporta skolām. (LTA)

TĀ NAV tikai viņu personīgā lieta

tēja skandāla sāk sirds Jānim, cik tad nepatīkams izliekas ceļš līdz skolai, kā dedzina kauns par tēvu un balle, ka biedri nesāk par to runāt. Vai tad nav tā, ka tēvi vienmēr bērniem, sevišķi zēniem, liekas vislabākie un gudrākie cilvēki pasaulē, no kuriem jāmacās kā dzīvot. Jānim ir 16 gadu, viņa brālīm 10. Tas ir vecums, kad veidojas un nostiprinās raksturs, dzīves uzskats, kad visvairāk vajadzīga vecāku ietekme, labs padoms un piemērs. Bet kādu piemēru var ņemt abi zēni, ja mājas skandāli, ignas vecāku sejas, ja tēvs atradis par interesantāku laiku pavadīt sēdā dzīvoklī, nekā savā ģimenē.

Te jāsaka atklāti — Jānis Kleins rāda sliktu piemēru saviem bērniem, bet jaunās paaudzes audzināšana nav tikai katras personas lieta un šādas parādības prasa noteiktu ietekmi. Kādas tiesības ir Vilmai Zariņai ietekmēt sēdā ģimenes dzīvi, atņemt bērniem tēvu? Šādu rīcību var diktēt vienīgi egoistiska patmīlība un vēlēšanās patīkamāk pakāvēt sev laiku. Un laika Vilmai ir atliku liks, jo viņai jāpārējas vienīgi par sevi. Jānim Kleinam jau visu izmazgā, salāpa un sakārto viņa sieva. Interesanti, cik ātri izkūpēti šī pēkšņā „mīlestība”, ja Vilmai pašai nāktos rūpēties par ģimeni. Ka Vilma vieglprātīgi ļaunus savām iegribām, dzīvīk nepadomājot par sekām, liecina kaut vai šāds dzejolis, ko viņa kādā „mīlas uzplūdā” brīdī rakstījusi savam izredzētajam:

Es nezinu vai sodību, vai labu
Par dzīvi šo nu pelnu es.

Viss viens, reiz mani pārkausēs
kā atvu

Šis mīlas dedzinošās dzirksteles.

Grūti pateikt par kādu mīlu un izkušanu Vilma šeit runā. Padomju cilvēki par mīlu sauc viskaistākās jūtas, kuras ierosina uz visu labu un skaistu un to dēļ nav ne jāsadedz, ne jāizkūst. Neticami, ka jaunieši nesaprasu, ka neko citu, ka nosodīt var viņas „mīlu”, kas saistīta ar ģimenes izārdīšanu un bērnu asarām.

Ka Vilma iet nepareizu ceļu, tas ir pilnīgi skaidrs. Bet saprotams nav kaut kas cits. Viņa taču nedzīvo vientuļā salā. Kur paliek kolektīvs, partijas un komjaunatnes organizācijas?

Bet Tāku fabrikas kolektīvs nav vienīgais, kam pamatoti jāpārmēt šāda vienaldzība. 30. tipogrāfijā strādā burtlice komjauniete Velta Sprince. Nav pagājis vairāk par trim gadiem kopš viņa nodibināja ģimenes dzīvi. Bet tagad Velta jau atradusi jaunu „mīlestību”. Šoreiz cilvēks, bez kura Velta „nespēj dzīvot”, ir ATK Nr. 7 bijušais šoferis komjaunietis Michāls Beinerts. Varbūt tā bija „Pobeda”, kura Veltu pievilka, varbūt vieglprātīgā vēlēšanās izklaidēties, bet jaunajai sievai ātri atzīmās rūpes par 3 gadus veco meitiņu un vēl mazāko deli-

nu. Interesantāk bija vakaros pēc darba iesēties „Pobedā”, aizbraukt klusāka vietā kopā ar pielūdzēju. Neteiksim, ka bērni būtu slikti apķēpti. To cik spējis Veltas vecmāmiņa, bet bērni nejut nekā no tā, ko sauc par vecāku mīlestību, jo viņa tēvs atrodas Padomju Armijā, bet Veltai mazie draugi ir traucējums izpriecās. Vieglprātīgā aizraušanās Veltu Sprinci aizvedusi pat tik tālu, ka viņa pieņēma Beinertu palīdzēt viņai viltot komandējuma apliecību un sava komandējuma laikā aizbrauca neparedzētā braucienā līdz Beinertam uz Liepāju. Brauciens beidzās ar to, ka mašīna cieta katastrofu, Beinertam atņēma šofera tiesības un valstij nodarīti zaudējumi. Varbūt Beinerts nodomājis pāņākt Veltas šķiršanos ar vīru un apprecēt to? Nebūt nē. Acis skatoties, viņš savai, no darba satikušajai mātei apgalvo, ka precēties nedomā. Velta Sprince komjaunietu sapulcē deva vārdu laboties, bet pēc stundas to jau aizmīrsa. Gribas jautāt Veltai, vai viņa nekad nav padomājusī, ka savas skaistākās jūtas izmaina un izmēta kā sūknaudu — šodien vienam, rīt otram, ka samīn dubļos savu komjaunieti, sievietes un mātes godu?

Un šeit vēlreiz droši un atklāti jāsaka: — Tā nav tikai viņas personīgā lieta. Šeit jāiejaucās kolektīvam. Sajūtot visas sabiedrības nosodījumu un nicinājumu, šādām Vilmām, Veltām un Kleiniem nepietiks drosmes nostāties vīteniem pret viņiem. Tas arī būs speks, kas viņiem liks daudz ko pārdomāt un atrast pareizo ceļu dzīvē.

A. Līpa

Saudzēsim grāmatu!

Bibliotēkām piekrit sva-
rīga loma darbaļaužu komu-
nistiskajā audzināšanā.

Mūsu bibliotēkām ir ļoti
bagātīgi grāmatu fondi, kuri
nodoti lasītāju bezmaksas lie-
tošanā. Kuldīgas rajona bib-
liotēkā ir vairāk kā 13 tūkstoš
grāmatu. 1956. gadā viengrā-
matu fonds bibliotēkā papil-
dināts ar 1.708 grāmatām.

Grāmatas lasītāji var rast
atbildes uz visdažādākiem jau-
tājumiem. Rajona bibliotēkā
pašreiz ir 1098 lasītāji. Lasī-
tāji nāk uz bibliotēku ar dau-
dzām prasībām un bibliotēka-
ru pienākums tās apmierināt—
norādīt un izsniegt piemērotu
grāmatu.

Bibliotēkā esošās grāmatas
izniedz lasīšanai uz vietas un
arī uz mājām.

„Mīļiet grāmatu — zināšanu
avotu“, teicis Gorkijs. Biblio-
tēkas grāmatas ir sabiedrīks
īpašums, lasītājiem tās jā-
saudzē, nedrīkst grāmatas bojāt
un apieties ar tām nevēri-
gi. Sabiedriskās grāmatas jā-
glabā vēl rūpīgāk nekā perso-
nīgās.

Daži lasītāji uzskata, ka ar
bibliotēkas grāmatu var ap-
ieties nevēriģi. Ir tādi lasītāji,
kuri, lasot grāmatu, atliec vā-
kus atpakaļ un grāmata ātri
vien izkrīt no vākiem. Lasītājs

Jansons grāmatas saburza un
sarullē, vai ieliek vienu otrā,
tās atnes salocītas. Uz

to jau viņam vairākkārtīgi aiz-
rādīts, bet tas vēl nav līdzējis.
Bet lasītājs Genkins grāmatas
lasa ēdot, vai liek tās uz ne-
tira galdā, kur tās nosmērē.
Tāpat viņa atdoto grāmatu
vādi un lapas ir aprakstītas.
Redzams, ka to darijuši bērni.
Saburzītas grāmatas atnes arī
lasītāja Sņegova. Netīras grā-
matas atnes lasītāja Sirmā.
Šādi grāmatu nesaudzētāji
nav tikai minētie pilsoņi vien.

Bet ir vairums lasītāju, kas
ļoti saudzē grāmatas. Kā tādus
var minēt lasītājus bb. Ulpu,
Varakalnu, Fokinu un daudzus
citus.

Šie lasītāji bibliotēkas grā-
matas lasa vairākus gadus un
nav bijis gadījumu, kad viņi
kādu grāmatu aizturētu ilgāk
par noteikto termiņu, pazau-
dētu, nosmērētu vai citādi
sabojātu. Gluži otrādi—jau sa-
plēstās grāmatas tie salabo
un sakārto.

Ceru, ka turpmāk visi lasī-
tāji apiesies ar bibliotēkas
grāmatām tik pat saudzīgi,
un tā palīdzēs saglabāt grā-
matu fondu un novērst grā-
matu pirmslaika nolietošanos.

R. Sile,
rajona bibliotēkas bibliotekare

Piedalieties jautājumu un atbilžu vakarā!

Šā gada 24. decembrī plkst. 20 rajona kultu-
ras namā LĻKJS Kuldīgas RK rīko jautājumu un atbilžu
vakaru par tematu:

**Parunāsim par sadzīves jautājumiem
mūsu pilsētā.**

Jautājumu lūdzam ielikt jautājumu kastītē rajona kul-
tūras namā vai iesūtīt komjaunatnes rajona komitejai
līdz 1956. gada 21. decembrim.

Lūdzam jautājumus parakstīt. Piedalieties jautājumu un
atbilžu vakarā!

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(47. turpinājums)

Pārņāca vīri no pilsoņu kara,
sadalīja zemi. Saņēma Jegors
savu pajū, dabūja bankā kredītu
zirga iegādei—ieķēraš šajā zemē
nāgļem un zobiem! Strādāja kā
nelabais dienu un nakti, ne svē-
tdienas, ne svinamās dienas ne-
atziņa, tikai, kad zirgs vairs ne-
varēja pāvilkt kājas, sev atvēlē-
ja mazliet atpūtas, pagulējās. Ja
no cilvēkiem nekauņētos, būtu
arī jauno sievu iefēdzis pāri ar
zirgu. Toreiz viņu ciemā sauca
par komunistu, bet, varbūt, viņā
tik vien bija no padomju gara,
ka ielaidienas ara. Gadus divus,
tris viņam velcās ar ražu—no-
pirka otru zirgu. Pēc tam sāka
rentēt vēl klāt zemi no tiem
trūcīgajiem, kas paši bez vilcē-
spēka nespēja to apstrādāt. Sā-
ka iet mūsu Jegors Fomicis kalnā!
Uzcēla jaunu māju, iegādājās
daudz lopu. Nopirka trešo zirgu,
vēl vairāk sāka sēt, plaujas lai-
kā algot dienas strādniekus. Bet
pastāvīgos kalpus neturēja, uzma-
nījās, lai cema padome to neuz-
skatītu par šķiras elementu.

Lūk, tā viņš dzīvoja līdz pa-
šai kolektivizācijai. Protams, ta-
jos laikos viņš par partiju nedomā-
ja. Iestāties partijā? Kāpēc,
priekš kā? Sapulces tikai atraus
no darba, vēl jāmaksā biedru
mauda. Visa viņa dvēsele iegāja
saimniecībā, vairāk nekam ne-
kādas intereses. Tad pie mums
ciemā radās kolchozs. Nu, nav
kur likties—un Trapeznikovs
iestājās. Pirmos gadus strādāja
kā ierindnieks. Bet viņam nebija

vairs tās aizrautības, kas agrāk,
kad viensētā zemi ara. Skaties
uz viņu—kā ar pusspēku sa-
ņem graudu maisu. Agrāk pats
cēla—pietupstas, iekrēkšas
tikai—un maisa plecā, bet tagad
noteikti kādu sauc, lai palīdz,
—nav vairs tas Jegors Fomicis! Nav
tās aizrautības, degmes! Un te
viņš laikam sāka domāt par tā-
lāko dzīvi. Ja jau, sak, pagriežās
uz kolchoziem, individuālā saim-
niecībā krusts pāri, tad nav ne-
kāda aprēķina mēšos rakņāties.
Vajag kaut kā piemēroties un
dabūt sev kādu portfeli. Dzird-
dam, iesniedzis mūsu Jegors Fo-
mics lūgumu partijā. Trīsdesmit
plektajā gadā iestājās. Un kā ie-
stājās partijā, tā jau vairs ar-
kam pakaļ nav gājis. Vēl nu svi-
rājs, kiētnieks, vai sargs. Vispār
priekšniecībā iegāja. Lūk, kādi
ceļi Trapeznikovu iveda parti-
jā. Lai tur kāds cīk labi par
vīnu runātu, mēs zinām viņa dabu.
Lai arī no kaļpiem, bet dvēsele
viņam kulcīga, mantkārīga. Tā-
diem cilvēkiem uzlicēties nedrīkst.
Viņiem dievs—paša vēders, vie-
nīgi to pielūdz.

Līdz karam par priekšsēdētā-
ju viņu nevēlēja—krietnāki, ie-
vērojamāki par viņu bija mums
komunisti. Bet kad frontē krita
mūsu vecais priekšsēdētājs, kri-
ta labie brigadierī, arī partiza-
nos te viens otrs nolika galvu
un viņš atgriezās no evakuāci-
jas—viņu baltās bijetes dēļ ar-
mijā neņēma, viena acs bojā-
ta—tad arī viņš parādījās. Kad
putnu nav, tad arī sloka—lak-

AIZ ROBEŽAS

Naftas trūkums Rietumeiropā

Nujorka (TASS). Žurnāls
„Newsweek“ publicējis pār-
skatu par stāvokli Rietumeiropas
galvaspilsētās, kas liecina,
ka Anglijas, Francijas un Iz-
raelas agresija pret Ēģipti ra-
dījusi nopietnas ekonomiskas
grūtības Rietumeiropā. „Visā
Rietumeiropā, — raksta žur-
nāls, — ekonomiskās grūtības
kļūst arvien jūtāmas. Šķid-
rā kurināmā un benzina pa-
tēriņš daudzās valstīs tiek
normēts, un tā līmenis ir no 10
līdz 30 procentiem zemāks
par parasto, cenas aug, krāju-
mi samazinās. Automobiļu
braucieni svētdienās aizliegti
Rietumeiropas valstu lielākajā
daļā. Pēdējie tankkuģi ar naftu,
kas paspēja izbraukt pa
Suecas kanālu, jau izkrauti
britu ostās. Nedēļu pirms
ziemssvētkiem benzīnu sāks
izsniegt pēc normas, pie kam
dienas normas pietiks tikai 10
kilometru braucienam. Ogļu
ieguve, pēc kurām vajadzība
tagad ir lielāka nekā jebkad,
pēdējās 11 nedēļās samazinā-
jusies par 810 tūkstoš ton-
nām.

Stāvoklis benzīna ziņā nav
labāks arī Francijā. „Darba
diena Parīzē, — raksta žur-
nāls, — var sākties ar to, ka
stundu jāgaida kādu simts au-
tomašīnu rindā, lai saņemtu
vēlīgā benzīna talonu (apmē-
ram 4 litri). Kad bijušais
premiers Pjers Mendess-Franss
pagājušajā nedēļā kādu dienu
steidzīgi sameklēja Nacionālās
sapulces koridorā jūras kara
spēku valsts sekretaru Polu
Anksjonazu, runa bija nevis
par Suecu vai Alžīriju. Men-
dess-Franss gribēja dabūt...
divdesmit litrus benzīna“.

stigala. Viņu ievēlēja par briga-
dieri, tad bija par dzirnavu va-
dītāju, pēc tam nodzīvoja gadu
sovchozā, beidzot kļuva par
priekšsēdētāju. Trīs gadus līdz
kolchozu apvienošanai bija par
priekšsēdētāju. Ko viņš labu iz-
daria cilvēkiem? Nekā! Tikai sa-
vā labā pūlējis. Te nu viņš, reiz
ticis pie varas, nekad izdevību
garām nepalaid! Sākumā tā ma-
zāk lērāva, bet vēlāk savus ra-
dus, draugus izvietoja pa klētīm,
termām, un cik viņi tur sazagās
kolchozu labuma—lūk, varbūt
tikai tagad tiesā noskaidrosies!...
Un viņš jau tiktāl pierada pie ie-
nesīgās vietas un goda amata, ka,
pie kolchozu apvienošanās neie-
vēlēja par priekšsēdētāju, — ie-
rindas darbā vairs negāja. Grīb-
ēja viņu par brigadierī — arī at-
teicās. Tagad man, redziet, pēc
priekšsēdētāja par brigadierī bū-
tu pazemojosi.

Kalējs nogrozīja galvu, iesmē-
jās.

— Garantētais minimums! ...

Izdomājusi tak, suņa bērnli!

— Ko? — Iejautājās Martinovs.

— Jā, atcerējos to izteicienu...

Nekā nedara Jegors kolchozā
kopš tā laika, kad nav vairs par
priekšsēdētāju. Par pagājušo ga-
du 20 izstrādes dienas sagrabstī-
ja, ražas novākšanā uz plaujma-
šinas drusku pabraukāja, lauku
stūrus kombaīniem applāva, —
tas arī viss. Bet dzīvo dziedā-
dams. Kartupeļus ved uz Donba-
su pārdot kopā ar kādu kolchoz-
nieku, Kaškinu. Tam radnieks
autokolonā; kolchozam nav ma-

Sports

Sporta skolas basketbolisti Aizputē uzvar

Aizputē notika Fiziskās kul-
tūras un sporta komitejas ri-
kotais zibturnīrs basketbolā.

Sacensības vīriešu grupā
bez Aizputes pilsētas un Kaz-
dangas lauksaimniecības tech-
nikuma divām komandām pie-
dalījās arī mūsu rajona spor-
ta skolas audzēkņi, Saldus
rajona un Liepājas „Sarkanā
metallurga“ basketbolisti. Vi-
sas sešas komandas bija sa-
dalītas divās apakšgrupās —
divi pirmās vietas ieguvēji ie-
kļuva finalā. Priekšsacīkšu
apakšgrupā sporta skolai bija
jāsacenšas ar Kazdangas lauk-
saimniecības tehnikuma otro
komandu un vienu no pirmās
vietas pretendentiem „Sarkano
metallurgu“. Atskatot spēles
sākuma signālu, pirmajā spē-
lē devās mūsu jaunie basket-
bolisti un „Sarkanais meta-
lurgs“. Ši tikšanās visā turnī-
rā bija vissvarīgākā, jo priekš-
sacīkšu rezultātu starp abām
finalā iekļuvušām komandām
no vienas apakšgrupas ieska-
tēja arī finalā. Sākumā priekš-
šā izvirzījās „Sarkanā meta-
lurga“ basketbolisti. Tomēr
uz pirmā puslaika beigām,
mūsu komandai, pierodot pie
svešā laukuma, izdevās punktu
starpību samazināt un noslēgt
to savā labā. Otrās puslaika
turpināšanās ar mainīgām sek-
mēm. Spēles pēdējās minūtes
„Sarkanā metallurga“ spēlētā-
jiem, pielietojot cilvēks cilvē-
ka aizsardzību, nav pa spēkam
sporta skolas audzēkņu ātrais
spēles temps un tie ir spiesti
atstāt sevi par uzvarētiem ar
rezultātu 36:45.

Taupot spēkus finala spē-
lēm, sporta skola pret Kaz-
dangas lauksaimniecības tech-
nikuma II komandu cīņā rai-
dīja savu otro sastāvu un gu-

va viegli uzvaru — 53:26 un
reizē ar „Sarkano metallurgu“,
Saldus rajona un Kazdangas
lauksaimniecības I komandu
iekļuva finalā.

Finalā viegli ar rezultātu
96:44 sporta skola pieveica
Kazdangas lauksaimniecības
tehnikuma I komandu, kura ne
vienu vien reizi bija guvusi
uzvaru pret mūsu rajona izla-
si.

Rekorda uzvaru sporta sko-
las audzēkņi svinēja pret Sal-
dus rajona izlasi, pieveicot to
ar augstu rezultātu — 111:32.

Tā Kuldīgas sporta skolas
komanda nezaudēja nevienu
spēli un izcīnīja šinī turnīrā pir-
mo vietu.

Sieviešu grupā startēja ti-
kai divas komandas—Kazdan-
gas lauksaimniecības techni-
kuma un Kuldīgss sporta sko-
las. Sākumā spēle bija vienli-
dzīga, bet otrā puslaikā iz-
paudās kuldīdznieču pārā-
kums. Uzvarēja Kuldīgss spor-
ta skola ar rezultātu 46:36. Visā
spēles laikā izcēlās mūsu spor-
ta skolas audzēkne Bola ar labi
realizētiem soda metieniem. Vi-
ņa saņēma balvu par vislabāk
izpildītiem soda metieniem.

Analizējot spēļu gaitu, jā-
saka, ka sporta skolas jaunie-
šu vienība izveidojusies par
vienotu kolektīvu. Prasmīgi
komandu spēlē vada koman-
das kapteinis K. Lādēns.

Skolas jauniešu nav tik sta-
bilas savā sniegunā. Ja viņas
labāk veidoja savu spēli Aiz-
putē kā līdz šim notikušajās
spēlēs Kuldīgā, tad tomēr vēl
nav nevienas spēlētājas, kas
varētu vadīt laukumā vi-
su komandu, kā trenere
Kramzaka, kura arī piedalījās
sacensībās.

M. Ātrais

šinas ko atvest raušus, bet viņiem
nekad neatteiks. Visu rudeni spe-
kulēja ar kartupeļiem. Pēdējā
partijas biedrs drīkst nodarboties
ar spekulāciju? Bet viņš: „Mēs
nespekulējam, mēs ar Kaškinu sa-
vus kartupeļus vedam. Ja kal-
miņene palīdz — arī pāris viņas
maisu pakaram līdz, kas tā par
spekulāciju?“. „Val tad jums ar
Kaškinu bija desmit hektaru kar-
tupeļu? Reizes divas vedāt savē-
jo, pēc tam svešo. Pirkāt te no
kolchozniekiem un vedāt tur pār-
dot.“ Plespieda viņu pie sienas.
Viņa kļieda: „No manis nopirka
piecus maisus!“ Otrā, trešā ap-
stiprina: „Arī mēs viņiem pārde-
vām savus kartupeļus!“ Tad viņš
sāk taisnoties: „Mēs to nepirkām,
mums ar cilvēkiem bija ligums.“
„Kāds ligums?“ „Noteicām garan-
tēto minimumu. Ņemām no sie-
vītes kartupeļus un izmaksājam
tai pa rubli piecdesmit kapelkām.
Garantija. Varbūt mēs tur arī lē-
tāk pārdosim, sev par zaudēju-
mu, bet, lai viņu neapvainotu, no-
sakām tādu stingru apmaksu.“
„Bet ja par pieciem rubļiem pār-
dosiet, vai viņai tas vienal-
gā?“

Lūk, blēži, izgudrojuši „garan-
tēto minimumu“! Mēs, kaut arī
bezpartejiskie, politiski maz iz-
glītoti, tomēr saprotam, ka tā ir
pati istāka spekulācija!...

Lūk, Lariņiņ, kāpēc es tev tik
sīki stāstīju par Trapeznikovu,
— redzi, kas notiek, kad cilvēki ar
tādām sirdsapziņām ielavās par-
tijā. Un nav viņš ne grafs, ne
mužnieks, no pašas trūcīgākās kār-
tas. Arī pilsoņu karā cīnījās par
padomju varu. Bet dvēsele — no

dzelzs. „Apmainīties vietām!“ No
par tautu karoja, par cilvēkiem
viņš neskuma. Kaut tik pašam
viegli padzīvot.

Redzēdams, ka Martinovs klau-
sās ļoti uzmanīgi, Tichons Kon-
dratjevičs turpināja:

— Bet mums ir cilvēki, Lario-
nič! Kādi cilvēki! Ja viņus parti-
jā, — neitrāktu kolchozu dzīves va-
dītājus... Ir mums posminiece Kse-
nija Pankratova. Paša grūtākajā
laikā, kad uz izstrādes dienām ne-
kā nesapņema un visl darbu pame-
ta, viņa, skaties, pierunā divas,
tris savas posma sievītes un iet
tūrumā. Smejas par viņām, netai-
zājam: „Triecieniece! Par kolek-
tīvizācijas ideju — ar savu mazli-
t! Lai nedzirdētu šīs zobgalības,
viņas sāka iet uz saviem darba
laukiem pa naktīm. Naktis bija
gaļšas — mēnessnīca, cukurbiešu
rindas labi saredzamas, un viņas
strādā līdz otriem gaļiem. Un, lai
cik sliktā bija raža, Pankratovas
posma bletes tomēr vislabākās.
Val tās nav komunistes? Politiku
viņas nav mācījušas, varbūt arī
nezina, kurā gadā notika kāds
partijas kongress, toties zina, kā
partijai praktiski jāpalīdz. Ir pul-
sis, Grīša Zubenko, braucēja ar
zirgiem. Visl viņa vecuma biedrī-
klīda: cits uz dzelzceļa, cits cu-
kurfabrikā, cits sovchozā, bet viņš,
kā atnāca no armijas četrdes-
mit sestajā gadā, ka paņēma
trīsgadīgo zirgu pāri, tā arī līdz
šim laikam ar tiem strādā.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

No š. g. 18. — 20. decembrim
Kuldīgas grāmatnīca Ventspils
grāmatnīcas antikvariāta uzpirks
lietotas grāmatas.